

for at faa det ærede Medlems Filosofi og Pædagogik sendt ud paa Radio. Hvis det er den højtærede Undervisningsminister, der har forhindret denne Udsendelse, vil jeg takke ham derfor, men jeg er ikke sikker paa, at det er ham. Jeg tvivler ikke om, at der fra det ærede Medlems og hans Meningsfællers Side vil blive lagt særlig Vægt paa at bruge Radioen som Agitationsmiddel for socialdemokratiske og antireligiøse Anskuelser.

Det er jo begyndt. Vor tidligere Kollega herinde, det elskværdige Medlem Hr. Trier — ja, nu siger man: ham med Klassekampen, fordi han jo har sagt, at der er det gode ved Arbejdsløsheden, at den fremmer Klassekampen; jeg synes slet ikke, det ligner det ærede Medlem at have sagt det — har jo talt om Fagforeninger; det skal jeg imidlertid ikke nærmere opholde mig ved. Men en anden Foredragsholder — jeg husker ikke, hvad han hedder; om han er Forretningsfører eller Professor, kan jeg heller ikke huske — talte om Forholdene mellem Fagforeningerne og Domsmagten, og Pointen i dette Foredrag, som altsaa blev sendt ud i Radio, var at angribe Højesteret for Kolindsund-Dommen; Blokaden af disse Bønder skulde naturligvis ikke have været hindret.

Dette at undergrave Tilliden til Landets højeste Domstol er sikkert efter de Herrers Mening en passende Anvendelse af denne Opfindelse. Men hvis det stemmer med den trufne Aftale, at Radioen kan bruges til noget saadant, synes jeg, Aftalen maa laves om, eller ogsaa maa der andre Personer til at forestaa disse Udsendelser.

Ud fra de Betragtninger kan jeg ikke dele det ærede Medlems Beklagelse af, at der ikke er Penge til, at han kan oprette ogsaa Kursus for Ungdomsskolelærere. Jeg tror, det var det daarligste Sted, de kunde komme.

Nu har det ærede Medlem jo Aar efter Aar været særlig nærgaaende overfor Landbrugerne i det specielle Forhold, jeg her har nævnt. Jeg synes derfor, det vilde være betimeligt at faa det ærede Medlem til at kaste et Blik ind ad sine egne Vindevræer, efter at han nu længe nok har becloet vore. Den Stilling, det ærede Medlem staar i, er ikke nogen, der kan sammenlignes med en almindelig Tjenestemandstilling. I en af Etaterne kan en Kontorchef, der bliver Rigsdagsmand, jo afløses af en Fuldmægtig og en Assistent af en Elev o. s. v. Ja, der er jo en Undertagelsesstilling og et noget mærkeligt For-

hold dér for vore Lærere. Saa vidt jeg ved, er de forpligtede til at skaffe sig en Afløser til at bestride deres Embede, naar de bliver Rigsdagsmænd. Tjenestemændene derimod slipper, saa vidt jeg ved, meget billigere, med en meget ringe Afstaaelse, uden at det kræves, at de skal sætte en anden Mand i deres Sted. Jeg er ikke ganske klar over Forholdet, men jeg tror, det er noget saadant.

Men det Embede, som det ærede Medlem Hr. Wilhelm Rasmussen har som Forstander for Statens Lærerhøjskole, er jo en ganske særlig betroet Stilling, der bør paaregne en Mands hele Tid og Tanker og alle; hans Evner, som det ogsaa er sket ved de tidligere, der har beklædt denne Post. Det at undervise flere Hundrede af Landets Lærere aarligt skulde dog synes at kunne tage det ærede Medlems hele Arbejdskraft. Men det ærede Medlem gaar her daglig, til Udvalgmøder om Formiddagen, og han møder til Eftermiddagsmøderne her; og det bør han jo ogsaa gøre, naar han har taget imod Valg. Men naar det bliver det vigtigste Arbejde for ham, bliver jo hans Stilling som Forstander for Statens Lærerhøjskole for det ærede Medlem kun et Ben med 10 000 Kr. i Løn.

Jeg vil jo antage, at den socialdemokratiske Regering gav ham den Stilling, fordi den mente, at han netop havde de Anskuelser, som denne Regering ønskede gennem Paaavirkning af Lærerne at faa udbredt i Befolkningen. Det er efter mit Skøn det mest udæskende Skridt overfor Befolkningen, som den socialdemokratiske Regering foretog, denne Udnævnelse af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen til Forstander for Statens Lærerhøjskole. For saa vidt kunde det jo være mig en Trøst, at naar han er her det meste af Tiden, gør han saa meget mindre Skade paa Skolen; men jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem sørger for at faa Lærere ansat, der deler hans Anskuelser, ligesom den Professor Jørgensen, der talte derude forleden Dag, og hvis Foredrag har været saa meget omtalt.

Men det Embede dér er, som sagt, af en særlig Natur. Jeg synes næsten, det er uanstændigt, at det ærede Medlem ofrer det saa ringe personlig Tid og Opmærksomhed; der skete saa vist ingen Skade, om han ikke kom her i Salen med sine Muslinger og Svampe o. s. v. og forkerte Oplysninger om Skatteyderne. Men paa den anden Side kunde vi taale at høre ham uden at tage Skade. Derimod er jeg